

§. 340. Sedda Sadan himmustas, et temma woiks Jjobit sada kiusada ja wae-wada, et se läbbi ehk temma wagga Hing ka woiks ta Melerwalla alla tulla; sepär-rast haffas ta laitma Jjobi Waggadust, ja ütles: Kas Jjob ilma ajsjata Jummalat kardab? Eks sa ollie Warjo ümberrin-gi teinud temma ümber, ja temma Koja ümber, ja Eeigele, mis temmal on; ta kätte Eööd olled sa önnistanud, ja ta Lo-jussed on wågga sigginud siin Maal! Alg-a paane wahhest omima Kässii Eeige sel-lesse, mis temmal on; katsu, kas ta sind ei jätta Jummalaga so Su sisse!

§. 341. Jummal tündis parreminne Jjobi Süddant ja temma Waggadust, et ta mitte selle palja hea Pölswe pärast siin Ma peäl Jummalat ei kartnud, waid et temma ka Willetsusse Päimil wöttaks onima Vojai Meles piddada. Sedda pid-

di

di Sadan ja Peik temma Purri Selts näh-ha sama; sepärast ütles Jummal: Ba-ta, peik mis temmal on, se olgo so käe all, agga ärra pudu temma ennese külge.

§. 342. Sadan läks Nutto- ja Röömo-ga Jehoma Valle eest ärra, ja nüüd sa-tis ta ühhe forraga Eeiksuggused Willet-sused temma peale tullema, nenda et üh-he Pärwa ehk Tunniga feik pahhad San-numed Jjobi Kätte todí: üks tulli ja tõi teäda, et übhed ümberkaudo Rahwas, kes Seba-Rahwas niminetadi, Eeik temma Weiksed ja Eeslid olliid ärrajanud, ja nende Hoidjad Mõõgaga-Terraga mahhalsonud; teine tulli, kui se alles räkis, ja kusutas, et Lulloke Zaewast Eeik temma Puddolo-jussed ärrapöletand ja nende Hoidjad ka-folmas, et Kaldea-Rahwas temma Ram-melid (§. 146.) ärrawinud; ja nende Hoidjad Mõõgaga ärratapnud; neljas et wågs-